

atter at sætte Sagen i Bevægelse, sammenkaldte nogle Mænd i Aalborg i Marts 1882 Byens Borgere til et offentligt Møde, hvor det enstemmig vedtoges at fortsætte Virksomheden for Broens Frigivelse, og hvor den Komite, som har indgivet nærværende Andragende, blev valgt til at tage Sagens Fremme i sin Haand. Paa et af den derefter sammenkaldt Møde i Aalborg af Delegerede for begge Amtsråad og Aalborg Byraad var man enig om at ville tilbyde som den formentlig eneste mulige Løsning at overdrage Broen som Gave til Staten, mod at denne frigav Passagen og fremtidig vedligeholdt Broen paa dens nuværende Plads. Broens Gjæld, ca. 300,000 Kr., vilde Kommunerne da forrente og afdrage i 28 Aar, og det dertil medgaaende Beløb af ca. 18,000 Kr. aarlig mente man at kunne enes om at fordele mellem begge Amter og Aalborg By. Om selve Fordelingen vilde man derimod ikke forhandle, førend det viste sig, om Staten vilde modtage Broen paa de anlydende Vilkaar. Komiteen affattede derefter en Skrivelse, som tilstilledes Amtsrådene og Byraadet for at blive forsynet med deres Tiltrædelse og derefter indsendt til Regjeringen; men under Forhandlingerne i Byraadet besluttede dette nu at tage Sagen i sin Haand og at forsøge paa at faae Fordelingsspørgsmaalet mellem Amtene og Byen ordnet, hvorfor det paany tilkaldte Amtsrådenes Delegerede til en Forhandling. Disse fastholdt imidlertid den tidligere Beslutning om for Tiden at lade Forhandlingen om Fordelingen ligge, og der fremkom da fra Byraadet Forslag om at tilbyde Staten at overtage Broen for 100,000 Kr., ikke som tidligere vedtaget gratis, men iøvrigt paa samme Vilkaar. Derpaa gik de Delegerede ind, hvorefter der tilstilledes Regjeringen en af begge Amtsråad og Byraadet tiltraadt Skrivelse herom. Herpaa modtog man under 28de April d. A. det Svar, at en saadan Ordning, der fuldstændig vilde stride mod de for Veivæsenet gjældende Principer, ikke kunde imødekomes. Den nærmeste Forudsætning for en Ordning af Forholdene maatte være den, at Broen overtoges af begge Amtene. I Betragtning af Sagens Betydning ansaa Ministeriet det imidlertid for at være rigtigt at træde hjælpende til, hvorfor det tilbød, foruden Ansvar for den muligvis ved Storm, Strøm og Isdrift paa Broen forvoldte Skade, at overtage 100,000 Kr. af den endnu paa Broen hvilende Gjæld, under Forudsætning af, at den bevilgende Magts Samtykke dertil kunde erholdes. Sagen gik nu atter istaa. Paa den i Skrivelsen opstillede Basis antoges det umuligt nogensinde at faae Spørgsmaalet løst, da Kommunerne derefter ikke alene vilde komme til at forrente og afdrage en Riestgjæld paa Broen af ca. 200,000 Kr., men ogsaa vilde komme til at bære de med Broens Vedligeholdelse forbundne ordinære Udgifter, 15—20,000 Kr. aarlig. Man vilde kun opnaa at slippe for Forrentningen og Afdraget af 100,000 Kr., da mange Aars Erfaring havde vist, at man ikke havde noget at befrygte af Storm, Strøm og Isgang, efter at man af Erfaringen havde lært at fortrøe Broen tilstrækkelig ved at anvende et større Antal Antere af en langt bedre og stærkere Konstruktion end fra først af, ligesom ogsaa Faren ved Isgang, der kun kan opstaa fra Vest, var bleven meget mindre, efterat den faste Bro nu her brød Sjen. Idet man saaledes fandt, at Regjeringens Forslag tilbød meget Lidt, saa at Kommunerne ikke derved vilde foranlediges til at anstrenge sig for Frigivelsen, saaledes syntes det opstillede Princip om Broens Overtagelse af Amtene heller ikke her at være paa sin Plads. Man maatte nemlig anse Aalborg Byraad for lettest og naturligt at være istand til at forestaa Broens Administration, hvortil det ogsaa havde erklæret sig villigt, og man syntes ogsaa, at det vilde være en egen Sag, at en af de største Pontonbroer i Verden (c. 1000 Alen lang) skulde overgaa paa Amtene og behandles „efter de for Veivæsenet gjældende Principer“. Aalborg Amtsråad havde da ogsaa allerede bestemt udtalt sig derimod, og Fastholdelsen af dette Princip istedetfor at træffe en fri Ordning paa hensigtsmæssigste Maade antoges derfor at ville gjøre enhver videre Forhandling overflødig. Andragerne mene, at det naturlige Grundlag for en Overenskomst mellem Staten og de 3 Kommuner vilde være det af Kommunerådenes Delegerede oprindeligt stillede Forslag, hvorefter Staten beholder Broen, der har en Værdi af over 1/2 Million, uden noget omhelst Bederlag, mod fremtidig at vedligeholde den paa dens nuværende Plads og at frigive Færdslen, medens Aalborg og Hjørring Amter samt Aalborg By i Forening forrente og afdrage Riestgjælden, der efter Fradrag af den opsparede Reservesfond vil udgjøre henved 300,000 Kr. Som Grunde til, at Staten ikke bør undslaa sig for at hjælpe til at faae Forholdet ordnet, ansøres først, at det er noget ganske Extraordinært, at en saadan Hovedforbindelse mellem Landsdelene, som Broen danner med Hensyn til den almindelige Færdsel, skal være en kommunal Sag for Aalborg By, især da det ifølge foreliggende Oplysninger viser sig, at Broen aarlig passerer af c. 600,000 Mennesker, næsten 100,000 Hjøretøier foruden af mange Tusinde Heste, Kreaturer, Svin m. v. At Broen, som før Antæget af den faste Bro i en lang Aarrække var den eneste faste For-